

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Richardi Episcopi Cicestrensis. ex ea quam Radulphus Cicestrius duobus libris complexus est circa annu[m] salutis 1270. Claruit autem hic Sanctus, sub Innocentio 4. Rom. Pont: qui Ecclesiæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

ro in monumentū illatę fuerunt, protinüs maior adhuc virtus enituit, aded vt quilibet infirmi, cum integra ad oculos fide accedentes, ab omni ægritudine liberati, sani & incolumes domum reuerterentur. Hęc fuit sancti viri vita admirabilis, hęc cęlestis illius ciuis, & diuini Patris Nicęarę institutio, qui vt Dei gloriam in terris perpetuò celebravit, ita vicissim & ipse à Deo gloria donatus & coronatus est.

C. Erro. in
Not. Mart.
Rom:

VITA S. RICHARDI EPISCOPI CICESTRENSIS. ex ea quam Radulphus Cicestris duobus libris complexus est circa annū salutis 1270.

Claruit autem hic Sanctus, sub Innocentio 4. Rom.

3. Aprilis.

Pont: qui Ecclesia prefuit, anno 1243.

S. Richardi
parentes.

Richardus natione Anglus, in VVigorniensis diocesis pago, quem à salis puteo VVich vocant, parentes habuit non ignobiles, Richardum & Aliciam: qui à primis annis pietati ac morum grauitati deditus, omnes facile coeuos suos tam eruditione, quàm vitę & morum integritate, antecessit. Porro frater eius, tēner adhuc in captiuitatem abductus, maturiori æue irā è custodia dimissus fuit, vt nihil secum in patriam, quam nuditatem & extremam inopiam adferret: cuius paupertatem ex animo miseratus Richardus, cū & ipse nihil quo fratri opitulari posset haberet, sese in eius seruitutem tradere minimè dubitauit, quò graue paupertatis onus non nihil subleuaret, fratremque manuum suarum labore sustentaret. Quibus sanè officijs intantū sibi fratris beneuolentiam conciliauit, vt is totius terrę suę eum hæredem scripserit.

Seruit fratri
suo voluntariè.

Non multò post, cognati & amici, nobilē quandam

dam puellam opibus ac diuitijs præstantem Richardo desponsarunt. Quod ubi sensit frater eius, doluit se fundum suum in eum transtulisse. Cui Richardus: non est, ait frater charissime, quod te hoc nomine affligas. Non tantum fundum tuum tibi restituo; sed etiam sponsam ipsam, quam ego nunquam exosculatus sum, libens tibi cedo; si tamen id illi & amicis eius molestum non sit: atque omnibus mundi huius rebus abdicatis, sponsaque & amicis derelictis, primum ad Oxoniensem Academiam, inde Lutetiam Parisiorum se contulit. Tanto autem ferebatur discendi desiderio, ut nullam aut paruam admodum corporis curam haberet, omnesque suas cogitationes usque adeo in literarum meditatione defixas habebat, ut omnia illa præ illarum amore neglexisse videretur. Degebat tunc temporis cum alijs duobus studiorum socijs, quos una eademque paupertas affligebat, in tantum ut tribus illis unicum solum capitis operimenrum, quo lectiones audituri per vices utebantur. Cibus illis panis ater cum olusculo erat, quo tamen vir sanctus, nunquam se toto vitæ spatio, iucundiores suauioresque dies duxisse fatebatur.

Interea cum tantos in bonis literis progressus fecisset, ut omnium iudicio magisterij titulo dignissimus haberetur, denuò ad Oxoniensem academiam profectus est, ibidemque eum eruditionis gradum, cum non mediocri laude adeptus est. Inde verò Bononiam, ad animum clarissimis Iurisprudentiæ disciplinis excellendum se recepit, ubi septennio tanto cum eruditionis incremento versatus est ut dimidio & eo amplius anno, summa cum dexteritate & laude præceptoris sui in docendo vices suppleuerit, eumque hac ratio-

Posthabitis
omnibus,
confert se
ad studia
literarum.

Fit artium
magister Oxonia.

Studet Iuribus

racione gratiæ & benevolentia locū apud præceptorem obtinuit, ut vnicam ei filiam cum omnibus facultatibus tradere peroptârit. Verum Richardus qui diuinis in pectore motus præsentebat, submissè admodum gratias agens in Britanniam redijt, vbi instantiū eius existimatio creuit, ut vnanimi omniū consensu, Oxoniensis Academia Cancellarius creatus sit.

Fit Cancellarius Academiae Oxoniensis.

Per id tempus Cantuariensis ecclesiæ cathedram, obtinebat beatus Edmundus, qui sancti viri integritate & prudentia delectatus, eum in partem oneris ac dignitatis suæ vocauit, traditque sigillo, præcipua quædam grauioraque totius diocesis suæ negotia illi demandauit: quæ vir sanctus singulari prudentia & æquitate exequabatur. Mortuo autem beato Edmundo, sanctus Richardus tam ab aula, quàm à curis & negotijs absolutus Aureliam se contulit, vbi cum aliquândo non segnem sacræ Theologiæ operam nauasset, sacerdotio initiatus vnicam parœciam ab-

Item Archiepiscopi Cantuariensis.

Fit presbyter.

ministrandam suscepit, quo tempore Bonifacius, qui Edmundo in Cantuariensi Ecclesia Antistes venerabilis successerat, viri sancti consuetudinem & conuictum mirificè experebat: sed cum eodem tempore sedes Cicestrensis pastore orbata esset, Richardus ad eius administrationem inuito Rege Henrico, eius nominis tertio, destinatus est: quam dignitatem contra omnes Regiæ inuidiæ impetus ita tutatus est, ut non mediocrem constantiæ & sanctitatis laudem, ad reliquarum virtutum cumulum adiecerit. Nam cum Regis animimum nulla ratione à mendacio ad veritatem flectere posset, Romam ad Innocentium quartū abiit, ut is pro sua auctoritate electionem factam ratam haberet vel infirmaret. Confluxerant eò

Eligitur in Episcopum Cicestriensē.

Regis

Regis legati, qui Richardum in inuidiam Pontificis vocare nitebantur: at Pontifex auditis partibus, solenni sacrarum manuum suarum impositione Richardum Episcopum consecrauit, suisque eum literis contra omnes æmulorum machinationes egregiè muniuit: quæ res non tam regem conciliaffe, quàm nouam quandam iram & indignationem conflasse visa est.

Rex enim, præter quam quod omnes Cicerentis ecclesiæ facultates per summum scelus exhauferat, edicto quoque publico, omnes à benefaciendi antistiti studio auertebat. Quam ob rem pauper & inops, sub alieno tecto hospes degebat, nec tamen ea propter commissi sibi gregis curam vlllo modo negligebat, immò ne quis eum inertix vel ignauix arguere possit, interdum ad regiam sese conferebat, & ablatorum bonorum restitutionem humiliter postulabat, licet semper indè cum iniurijs & contumelijs repelleretur. Iam biennium vir sanctus regias vexationes pertulerat, cum summi Pontificis mandato compulsus, ædes illi ruinosas & vacuas restituit.

Eius constantia contra regem iniuriam.

Postquàm verò animo magis libero & soluto, sacræ functioni illi incumbere licuit, tum ante omnia attentissimam pauperum curam suscepit, tanta fide ac studio, vt non dubitauerit vasua sua argentea & aurea, ac magni pretij equum, quo vehebatur, ad eorum inopiam subleuandam distrahere. Feruebat vir sanctus incredibili benignè faciendi studio, vsque aded vt mortuos proprijs etiam manibus sepulturæ traderet, & quosuis vera inopia laborantes, suauissimis ad eleemosynam verbis inuitaret. Cumque interrogatus esset, quare ipse pauperes ad beneficium

Benignitas in pauperes.

D

accipi-

Nota.

accipiendum inuitaret. rogaretque, cum potius rogari deberet, respondit: Quia scriptum est: Domine præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis. itemq; Quia nimis carè emitur, quod precibus emitur. Instituit etiam domum quandam hominibus senio confectis, aut graui aliqua corporis debilitate oppressis, tutissimum miseriarum suarum perfolium, in qua omnia, quæ ad victum vestitumq; necessaria erant, benignè ac ac liberaliter suppeditabat.

**Vnius panis
mira multi-
plicatio.**

Illud quidem valdè est memorabile, quòd cum quodam die panem vnum pauperibus distribuendū curasset, is idem eius benedictione aded multiplicatus est, ut ex eo tria hominum milia abundè refecta fuerint, atque insuper fragmenta centum pauperibus cibandis superfuerint. Cum nemine vnquam inimicitias fouis, quin potius pro contumelijs, honorem pro inimicij benenolentiam rependit: quamuis autem maxima esset animi lenitate præditus, tanta tamen iustitia, tantaq; seueritate, in homines grauioris aliqua sceleris contagione pollutos utebatur, ut nullis vel minis vel blanditijs flendendus essent. Erant in eius dioecesi vicarij tres, impudicarum foeminarum consuetudine infames, quòd mox vbi rescituit vir sanctus, lata in eos sententia, ecclesiasticis beneficijs priuauit.

**Seueritas eius in res
concubina-
rios.****Cõtemptus
rerum præ-
sentium.**

Erat diuitiarum ac omnium humanarum rerum contemptor egregius, prorsus vt cum die quodam domorum suarum incendium, & ingens rerum iactura nunciata esset, nihil animo moueretur, quin potius illud ipsum in nimiam suorum tenacitatem referebat, asserens iusto hoc Dei iudicio factū, quòd fortassis in præstandis eleemosynis negligentiores fuisset; vnde pro-
tinus,

III. APRILIS.

59

tinus, quamuis res tunc angusta domi esset, largi-
ori manu pauperibus subueniri iussit. Diuina-
rum rerum meditationibus ac precibus adeo de-
lectabatur, ut venientes ad se religiosos, & ho-
mines pietatis studio deditos semper cum oscu-
lo susciperet, dicens: Bonum est ea de osculari la-
bia, quæ thymiana sanctarum orationum Deo
cum deuotione oblatarum suauiter redolent:

Amat valde
homines re-
ligiosos.

Quanto autem studio & diligentia sacras con-
tiones vir sanctus obierit, & quam clementer
contritos corde fouerit, consilia petentibus im-
pertierit, & deploratos peccatores ad vitam &
spem veniæ excitauerit, nemo possit pro digni-
tate explicari. In subsidium terræ sanctæ, deman-
datam sibi à Romano Pontifice crucis prædicati-
onem cum suscepisset, & per loca maritima ad
Cartuariensem vsque ciuitatem peruenisset, de-
cimo die antè, quam portum illum celebrem,
quem Doueram appellant, attingisset, in morbum
incidit, neque tamen propterea quicquam ab in-
stituto pietatis cursu remisit, donec vi morbi op-
pressus, in xenodochio, quod Domus Dei appel-
latur animam ageret. Cumque mortis horam
imminere cerneret, imaginem Crucifixi deuotè
complectens, ad vltimum vsque spiritum in sig-
nem pietatis significationem dedit animamque
suauiter inter orationis verba creatori reddidit.

Prædicat
crucem in
subsidium
terræ san-
ctæ.

Moritur vsq[ue]
sanctus, in
complexu
imaginis
Crucifixi.

anno ætat: suæ plus minus 56. Pont: verò ~~22~~ Non: 39
Apr: Sacrum corpus fuit Cicestria magno vtriuf-
que sexûs concursu deportatum, sepultumque in
ecclesia ante aram S. Edmundi quam ipse in eius
templi parte aquilonari extruxerat, vbi magna
diuinitus eduntur miracula, adeo ut etiam tres
mortui eius meritis ad vitã reuocati sint, aborti-
uus foetus animam vitalem acceperit, & plura
alia

Tres mor-
tui ad sepul-
crum eius
excitati.

D 2

52 MARTYR. SS. AGATHOPODIS, &c.
alia sanè admiranda, quæ breuitatis studio præ-
termittimus, contigerint.

C. Baron:
Tom. 2. An-
nal: Ecclesi

MARTYRIVM S S. AGATHOPODIS
Diaconi & Theoduli Lectoris. ex eo quod est per
Metaphrasten Passi sunt, Thessalonicæ, Anno per-
secutionis tertio, circa annum Domini 304. sub
Faustino præside.

4 Aprilis.

MAximiano Cæsare imperante, cum bel-
loti pietati indictum per totum terra-
rum orbem arderet, equitesque passim
percurrentes, populos imperio subiectos, rerum
omnium Dominum abnegare, pietatisque studi-
um fuditus delere conarentur, Agathopus &
Theodulus, alijs aliò præ metu fugientibus, con-
stanter patrocinium pietatis aduersus tyranni-
dem susceperunt. Vterque enim iam ante, multo
tempore ieiunijs & orationibus impietatem ip-
sam longè lateque grassantem profligare nite-
batur, & cum ceteri in angulis ac latebris addi-
ti, rabiem tyranni pertimescerent, hi duo athle-
tæ palam Christi verbum prædicabant. Præfe-
ctus itaque militesque tantam eorum virtutem
admirati, iniectis vinculis eos in certamen ad-
duxerunt: quod ipsi non modò detraçarunt, sed
incredibili quædam alacritate arripuerunt. Erat
enim Theodulus egregia corporis forma & ex-
imio robore adolescens, obscuris nequaquam
natalibus ortus. Ducebat enim genus ex illustri
Thessalonicensium familia, erantque ei fratres
tres Capito, Metrodorus & Philostorgus, insigni
pietate iuvenes, natura atque moribus martyris
propositum amplectentes.

Ceteris præ-
metu dilap-
sis Agatho-
pus & Theo-
dulus præ-
dicant Chri-
stum.
Compre-
henduntur.

Theoduli
genus & fra-
tres eius.

Theodulo
dormienti
annulus.

Porro Theodulus, antequam impium decre-
tum promulgatum esset, intempestæ noctis si-
lentio, præclarum quoddam, futuri certaminis

munus